

عنوان مقاله:

بررسی نقش دمای حدی در نابودی جاذبه های گردشگری جنگل های استان کرمانشاه

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فیصل یوسفی - کارشناسی ارشد آب و هوای شهری

مهین هدایتی زاده - کارشناسی ارشد آب و هوا شناسی سینوپتیک

طیبه الماسی - کارشناسی ارشد آب و هوا شناسی سینوپتیک

خلاصه مقاله:

دما یکی از مهمترین عناصری است که در الگو دمی فضای جغرافیایی و شکل دمی شرایط زیستمحیطی مشارکت دارد و نقش مهمی در استقرار یا عدم استقرار سکونتگاه های انسانی ایفا میکند. انسان در واقع، مناطقی را بعنوان سکونتگاه برمی گزیند که بالاترین میزان آسایش اقلیمی رداشته باشد و توریسم به عنوان یکی از مهم ترین فعالیتهای انسان در این زمینه حرف اول را میزند. بنابراین، دما معیار مهمی در استقرار مراکز گردشگری است، در واقع یک اقلیم مناسب می تواند پاسخ های مثبت گردشگران را در پی داشته باشد و استان کرمانشاه نیز از این نظر سالانه پذیرای گردشگران فراوانی است. وجود چندین منطقه جنگلی در کرمانشاه از یک سو و همچنین داشتن بیشترین درختان بلوط، چهره ای منحصر به فرد به عرصه های طبیعی این استان بخشیده است. همچنین تنوع گونه های گیاهی و جانوری، مهم ترین وجه تمایز این استان با دیگر مناطق کشور است. البته افزایش دما در سال های اخیر باعث خشکیدگی، آتش گرفتن و تغییر چهره ی اینجاذبه ی طبیعی گشته است بنابراین خسارات فراوانی رابه صنعت گردشگری منطقه وارد نموده است برای بررسی این مهم داده های دمای مربوط به دوره 1990-2014 را از سایت هواشناسی دریافت کرد ه ام و نقشه های دما و سطح زمین را از سایت ncep/ncar - برای دوره های 1990-2015 ترسیم کرده ام و نمودارهای مربوط به آن را از طریق برنامه اکسل رسم نموده ام در این تحقیقات منفی افزایش دما در کاهش جنگلهای استان بررسی شده و با تحلیل نمودار و نقشه ها به این نتیجه رسیده ام که با افزایش دماهای حدی در سالهای اخیر بیماری خشکیدگی در درختان جنگل افزایش یافته و علاوه بر نابودی آنها بعضی مواقع به علت گرمایش شدید سبب آتش سوزی در جنگل می شود.

کلمات کلیدی:

افزایش دما، آتش سوزی، جنگل های بلوط، جاذبه گردشگری، استان کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/384761>

